

отъ съгласуваното действие на всичкитѣ части на тѣлото зависи благоденствието, здравето и силата на човѣка, така и отъ взаимодействието и взаимопомощта на всички членове на единъ общественно-политически организъмъ зависи общото действие на всички, и следователно общото щастие.

10. Колкото нашиятъ народъ е по-тѣсно свързанъ съ другитѣ, а особено съ тѣзи отъ славянски произходъ, колкото повече се доближава къмъ другитѣ, толкова повече сроднитѣ ни съотношения се уякчаватъ, толкова повече намираме по-голѣми и по-искрени съчувствия и помощъ, толкова по-крепки и по-здрави основи се полагатъ за благоденствието му. Колкото повече нашиятъ народъ се занимава съ историята и напредналата словесностъ на другитѣ народи, предимно на славянитѣ, толкова по-лесно ще тикне напредъ своята, ще я поправи и по-скоро ще достигне славата и знаменитостта на прадѣдитѣ си и на съвременнитѣ културни народи. Всичко това безполезно и напразно търсимъ толкова вѣкове въ филологията, въ писмеността и идеитѣ на разни чужди и другоезични народи.

11. Докато духовенството на църквата ни се намира подъ непосредствената властъ на Фенеръ, народътъ ни ще върви отъ день на день къмъ пропасть. Безъ родно духовенство нѣма спасение.

12. Само тогава нашиятъ народъ ще бжде щастливъ, когато всичкитѣ му обществени съсловия се убедятъ въ гореизложенитѣ истини, когато всѣки ще се стреми да ги изпълни, доколкото зависи отъ него, когато духовенството ще проповѣдва и учи словесното паство на смислено, евангелско богопочитание, а не на човѣшки заповѣди и ямтежи, съпроводени съ лицемѣрни лъжи. И още, само тогава нашиятъ народъ ще бжде щастливъ, когато учителитѣ учатъ крехката младежъ — благата надежда на родината — не на софизми, но постепенно развиватъ у нея стремежъ къмъ естественото предназначение на човѣка; когато възпитаватъ младежитѣ да станатъ добри членове на цѣлокупното политическо общество, дори глави на семействата си и благородни членове не само на общината, къмъ която се числятъ, но по възможностъ на цѣлия народъ. Тоже тогава нашиятъ народъ ще бжде щастливъ, когато архиереитѣ дадатъ примѣръ на справедливостъ и милостъ; когато богатитѣ покажатъ, че тѣ сж само икономи на своето богатство, което Богъ имъ е предалъ, за да го употребятъ благоразумно за общитѣ нужди на родината и народа; когато избощо всички членове на обществото искрено и съ готовностъ изпълняватъ свещенитѣ си задължения къмъ обществото, къмъ родината и по силитѣ си къмъ цѣлия народъ, като се и притичватъ за взаимопомощъ и съдействие въ грамадната обща на човѣшкото общество цель, единъ — проповѣдвайки евангелскитѣ истини, другъ — просвѣщавайки младежта, трети — ползувайки се правилно отъ богатството си, четвърти — влияейки съ добро име. Ако всички действуваме така, изпълняваме свещеното си предназначение въ живота.

При това, препоръчвамъ, щото всѣки родолюбивъ и честолюбивъ българинъ сутринъ и вечеръ да завърши молитвата си съ следното заклинание, което трѣбва да има написано въ иконостаса си, за да му напомня дълга къмъ родината: „Българиио! Ако те забравя, дѣсницата ми да се за-